

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล เชาว์นอารมณ์ การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานจากหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลที่มีความสัมพันธ์และร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลศูนย์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลศูนย์

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เชาว์นอารมณ์ตามคะแนนมาตรฐานEQ-I ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์

ตอนที่ 4 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการเลือกตัวแปรพยากรณ์ และเสนอสมการพยากรณ์สมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วย

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่างๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดคำย่อและสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

AGE	=	อายุ
EDU	=	ระดับการศึกษา
EXP	=	ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วย
STA	=	สถานภาพสมรส
EMP	=	การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานจากหัวหน้ากลุ่มงาน การพยาบาล
POW	=	การได้รับอำนาจ
OPP	=	การได้รับโอกาส
COMPE	=	สมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการ
EQ	=	เชาว์นอารมณ์
\bar{X}	=	ค่าเฉลี่ย
S.D.	=	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	=	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
R	=	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	=	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์

R^2 Change	=	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อเพิ่มตัว พยากรณ์ทีละตัว
a	=	ค่าคงที่ของสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ
b	=	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Beta	=	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
F	=	อัตราส่วนเอฟที่ใช้ในการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์พหุคูณ
t	=	ค่าสถิติเอฟ(F)
Constant	=	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
$S.E_b$	=	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ b
$S.E_{est}$	=	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลศูนย์

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละหัวหน้าหอผู้ป่วย จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง สถานภาพสมรส

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน) (n=299)	ร้อยละ
อายุ		
30-35 ปี	1	0.33
36-40 ปี	45	15.06
41-45 ปี	116	38.79
46-50 ปี	81	27.09
51-55 ปี	45	15.06
56-60 ปี	11	3.67
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	7	2.30
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี	263	88.00
ปริญญาโท	29	9.70
ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วย		
1-5 ปี	113	37.80
6-10 ปี	69	23.10
11-15 ปี	43	14.40
16-20 ปี	36	12.00
21-25 ปี	16	5.40
มากกว่า 26 ปีขึ้นไป	22	7.30
สถานภาพสมรส		
โสด	99	33.10
สมรส	200	66.90

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างหัวหน้าหอผู้ป่วยที่ศึกษา เป็นหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีอายุระหว่าง 41-45 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.79 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 46-50 ปี, 51-55 ปี 36-40 ปี และมากกว่า 56 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 27.09, 15.06, 15.06 และ 3.67 ตามลำดับ และ น้อยที่สุดอายุอยู่ระหว่าง 30-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.33

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.00 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 9.70 และน้อยที่สุดคือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.30

กลุ่มตัวอย่างหัวหน้าหอผู้ป่วย ส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วยอยู่ระหว่าง 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาคือคือ 6-10 ปี 11-15 ปี 16-20 ปี 26ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 23.10, 14.10, 12.00 และ 7.30 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.40 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 66.90 และมีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 33.10

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาเขาวนั้ อารมณั้ ตามคะแนนมาตรฐาน EQ-I และค่าสถิติพื้นฐานของการ
ได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานจากหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลและสมรรถนะ
ในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วย

ตารางที่ 3 พิสัย คะแนนมาตรฐาน EQ-I ของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลศูนย์ จ้ําแนกโดยรวม
และรายด้าน

เขาวนั้ อารมณั้	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	พิสัย
การสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล	182.68	57.41	125.27
การปรับตัว	171.33	64.41	106.92
สัมพันธภาพภายในตนเอง	163.44	65.38	98.06
สภาวะทางอารมณั้	159.10	51.36	107.74
การจัดการกับความเครียด	147.24	51.81	95.43
รวม	164.76	58.07	106.68

จากตารางที่ 3 พบว่าเขาวนั้ อารมณั้ของหัวหน้าหอผู้ป่วยมีคะแนนมาตรฐาน EQ-I เขาวนั้ อารมณั้โดยรวม พบว่า คะแนนมาตรฐาน EQ-I เขาวนั้ อารมณั้โดยรวมสูงสุด เท่ากับ 164.76 และคะแนนมาตรฐาน EQ-I โดยรวมต่ำสุด เท่ากับ 58.07 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เขาวนั้ อารมณั้ด้านการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลมีค่าคะแนนมาตรฐาน EQ-I มากที่สุด เท่ากับ 182.68 รองลงไปได้แก่ ด้านการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพภายในตนเอง ด้านสภาวะทางอารมณั้ ด้านการจัดการกับความเครียด มีค่าคะแนนมาตรฐาน EQ-I เท่ากับ 171.33, 163.44, 159.10 และ 147.24 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนมาตรฐาน EQ-I ที่มีค่าต่ำสุด คือ เขาวนั้ อารมณั้ด้านสภาวะทางอารมณั้มีค่าคะแนนมาตรฐาน EQ-I เท่ากับ 51.36 รองลงไปได้แก่ ด้านการจัดการกับความเครียด ด้านการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพภายในตนเอง มีค่าคะแนนมาตรฐาน EQ-I เท่ากับ 51.81, 64.41 และ 65.38 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาพิสัยของคะแนนมาตรฐาน EQ-I พบว่า เขาวนั้ อารมณั้โดยรวมมีค่าพิสัยของคะแนนมาตรฐาน EQ-I ที่ 106.68 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เขาวนั้ อารมณั้ด้านการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลมีพิสัยคะแนนมาตรฐาน EQ-I มากที่สุด เท่ากับ 125.27 รองลงไปได้แก่ ด้านสภาวะทางอารมณั้ ด้านการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพภายในตนเอง ด้านการจัดการกับความเครียดมีพิสัยคะแนนมาตรฐาน EQ-I เท่ากับ 107.74, 106.92, 98.06 และ 95.43 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของหัวหน้าหอผู้ป่วยจำแนกตามระดับเซวรณ์อารมณ์ตามคะแนนมาตรฐานEQ-I โดยรวม

เกณฑ์ระดับเซวรณ์อารมณ์		เซวรณ์อารมณ์โดยรวม	
คะแนนมาตรฐานEQ-I	ระดับ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
130 ขึ้นไป	สูงที่สุด	6	2
120-129	สูงมาก	15	5.01
110-119	สูง	39	13.04
90-109	ปานกลาง	184	61.53
80-89	ต่ำ	30	10.03
70-79	ต่ำมาก	17	5.68
ต่ำกว่า 70	ต่ำที่สุด	8	2.67

จากตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของหัวหน้าหอผู้ป่วย จำแนกตามระดับเซวรณ์อารมณ์ตามคะแนนมาตรฐานEQ-I โดยรวมพบว่า ระดับเซวรณ์อารมณ์โดยรวมของหัวหน้าหอผู้ป่วย ส่วนใหญ่มีระดับเซวรณ์อารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง คะแนนมาตรฐานEQ-I อยู่ในช่วง 90-109 มีจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 61.53 จำนวนรองลงมามีระดับเซวรณ์อารมณ์ ระดับสูง คะแนนมาตรฐานEQ-I อยู่ในช่วง 110-119 มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13.04 หัวหน้าหอผู้ป่วยกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับเซวรณ์อารมณ์อยู่ในช่วงสูงที่สุด และสูงมากมีระดับเซวรณ์อารมณ์ คะแนนมาตรฐานEQ-I อยู่ในช่วง 130 ขึ้นไป และ 120-129 มีจำนวนเพียง 6 และ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 2 และ 5.01 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับเซวรณ์อารมณ์อยู่ในช่วงที่ต่ำมาก และต่ำที่สุด มีระดับเซวรณ์อารมณ์ คะแนนมาตรฐานEQ-I อยู่ในช่วง 70-79 และ ต่ำกว่า 70 มีจำนวน 17 และ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.68 และ 2.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระดับการได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน
จากหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลรายด้านและโดยรวม

การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
การได้รับอำนาจ	3.581	.552	สูง
การได้รับโอกาส	3.305	.680	ปานกลาง
รวม	3.463	.572	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานจากหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.463 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .572 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการได้รับอำนาจ อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.581 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .552 ส่วนด้านการได้รับโอกาสอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.305 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .680

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนของสมรรถนะในบทบาทด้าน
บริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยจำแนก เป็นรายด้านและ โดยรวม

สมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
บทบาทผู้อำนวยความสะดวก	4.275	.470	สูง
บทบาทผู้สอนงาน	4.164	.470	สูง
บทบาทผู้ประสานงาน	4.125	.470	สูง
บทบาทผู้ตรวจสอบข้อมูล	4.125	.470	สูง
บทบาทผู้ผลิต	4.028	.467	สูง
บทบาทเป็นตัวแทน	3.952	.526	สูง
บทบาทผู้สั่งการ	3.907	.436	สูง
บทบาทนักนวัตกรรม	3.703	.566	สูง
รวม	4.021	.417	สูง

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า สมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยโดยรวม อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.021 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .417 และเมื่อพิจารณารายด้านทุกด้าน พบว่า มีสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการอยู่ในระดับสูงเช่นกัน ได้แก่ บทบาทผู้สอนงาน บทบาทผู้ประสานงาน บทบาทผู้ตรวจสอบข้อมูล บทบาทผู้ผลิต บทบาทเป็นตัวแทน บทบาทผู้สั่งการ และ บทบาทนักนวัตกรรม คือ มีค่าเฉลี่ย 4.164, 4.125, 4.125, 4.028, 3.952, 3.907 และ 3.703 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .470, .470, .470, .470, .467, .526, .436 และ .566 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เชาวน์อารมณ์ การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานกับสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วย

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล เชาวน์อารมณ์ การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานโดยรวมและรายด้านกับสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วย

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r)
อายุ	.029
จำนวนปีที่ศึกษา	.093
ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง	.027
สถานภาพสมรส	.003
เชาวน์อารมณ์	.148*
สัมพันธ์ภาพภายในตัวเอง	.151*
สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล	.017
การปรับตัว	.029
การจัดการกับความเครียด	.326*
สภาวะทางอารมณ์	.455*
การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน	.454*
การได้รับอำนาจ	.446*
การได้รับโอกาส	.408*

*P < .05

จากตารางที่ 7 พบว่า เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ จำนวนปีที่ศึกษา ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง สถานภาพสมรสกับสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่า r เท่ากับ .029, .093, .027, และ .003 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเขavnอารมณ์กับสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยจำแนกโดยรวม พบว่า เขavnอารมณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่า r เท่ากับ .148 แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าเขavnอารมณ์ด้านสภาวะทางอารมณ์ ด้านการจัดการกับความเครียด ด้านสัมพันธ์ภายในตนเอง มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่า r เท่ากับ .455, .326, .151 ตามลำดับ ส่วนด้านสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลและด้านการปรับตัวไม่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่า r เท่ากับ .017, .029 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน โดยรวมกับสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วย พบว่า การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่า r เท่ากับ .454 และรายด้าน พบว่า การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน ด้านการได้รับอำนาจและด้านการได้รับโอกาสมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่า r เท่ากับ .446, .408 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการเลือกปัจจัยส่วนบุคคล เชาว์น้อรมณ์ การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานและเสนอสมการสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วย

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอนและสร้างสมการพยากรณ์สมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลศูนย์

ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² change	F
การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน	.454	.206	.206	77.068
เชาว์น้อรมณ์	.473	.224	.018	42.658

*P < .05

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน สามารถอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ .206 แสดงว่า การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานสามารถพยากรณ์สมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้ร้อยละ 20.6

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์เชาว์น้อรมณ์เข้าไป ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .224 (R² = .224) คือ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานและเชาว์น้อรมณ์สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.80 (R² change = .018)

สรุปได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 2 ตัว กับตัวแปรเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .473 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์ แสดงว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้ดีกว่าการใช้ ตัวแปรพยากรณ์ตัวเดียว โดยตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ(b) และคะแนนมาตรฐาน

(Beta) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ คะแนนดิบ และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ สมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วย ที่ได้จากการคัดเลือกตัวแปร ด้วยวิธี Step wise

ตัวพยากรณ์	b	S.E _b	Beta	t	P value
การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน	.328	.037	.450	8.776	.000
เชาวน์อารมณ์	.233	.085	.140	2.727	.007

Constant = 2.514

R = .473 Signif = .0000

R² = .244 F = 42.658

*P < .05

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีค่าคะแนนมาตรฐานสูงสุดคือ การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน (Beta = .450) รองลงมาคือ เชาวน์อารมณ์ (Beta = .140) แสดงว่า การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานมีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการทำนายสมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วย รองลงมา คือ เชาวน์อารมณ์ โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์สมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\text{สมรรถนะในบทบาทด้านบริหารจัดการ} = 2.514 + .328 \cdot \text{การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจ} + .233 \cdot \text{เชาวน์อารมณ์}$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{\text{compe}} = .450 \cdot \hat{Z}_{\text{emp}} + .140 \cdot \hat{Z}_{\text{eq}}$$